

lende overfor Tanken om et Samarbejde mellem dette Projekts unge, geniale Ophavsmand og Teknikere af den ældre Skole. Han bad indtrængende om, at man trods det negative Resultat af hans Henvendelse til Obersten ikke vilde se mindre forhaabningsfuldt paa Foretagendet. Han var overbevist om, at dets overordentlige Betydning vilde gaa op for den store Almenhed ogsaa uden forældede og misundelige Avtoriteters Bistand, naar man blot sikrede sig Pressens Medvirken.

Max Bernhardt svarede med den Bemærkning, der fik de andre til at smile, at ogsaa han havde stor Tillid til Pressens Indflydelse, mindre derimod til Almenhedens Dømmekraft. Han erklærede sig dernæst ganske uenig med Ivan i Opfattelsen af den foreliggende Situation. Obersten *havde* jo vitterligt tilstaaet dem sin Medvirken og kun stillet visse, i og for sig meget rimelige Betingelser, som endnu ikke var bleven opfyldte. Han vilde derfor foreslaa en ny og bestemtere formuleret Henvendelse til Hr. Sidenius om at bringe sit rent private Mellemværende med Obersten ud af Verden hurtigst muligt.

Ivan modsatte sig utrætteligt. Han gjorde gældende, at der ikke var Tale om at udjævne Følgerne af et personligt Sammenstød. Konflikten laa dybere. Det var en Gentagelse af den evigt standende Strid mellem det ældre og det yngre Slægtled. Oberst Bjerregrav og Hr. Sidenius tilhørte baade som Teknikere og Personligheder helt forskellige Udviklingsstandpunkter, der ikke lod sig forlige.

Max Bernhardt afbrød ham og sagde, at de tilstedeværende Herrer vistnok ikke ønskede denne altfor teoretiske Debat fortsat. Og da denne Sag dermed mentes at være bragt i Orden, gik man over til at tale om Øjeblikkets Pengemarked og Aktiekonjunkturerne.

Til sidst foreslog Max Bernhardt, at de nu skulde betragte Selskabet som endelig stiftet, og at der derfor ikke skulde tøves med at lade en Meddelelse tilflyde Pressen; og til Trods for, at de andre Herrer — med Undtagelse af Vekselerer Herløv, hans Fortrolige, og den unge Sivertsen, hans Ekko, — ytrede stærke Betænkeligheder ved saaledes at foregribe Begivenhedernes Gang, indeholdt forskellige københavnske Blade allerede den følgende Morgen under Overskriften „Et nyt Nationalværk“ en fanfareklingende Notits om Pers Projekt.

Pers Navn blev dog slet ikke nævnet i Notitsen, der i det hele havde en ganske foreløbig Karakter og kun fremtraadte